

Liten grå dame i fiolett

Kjenner du noen eldre mennesker som bryter med de forventningene vi har til folk som har levd lange liv? Dette diktet av Astrid Hjertenæs Andersen handler om nettopp et slikt menneske:

Liten grå dame i fiolett

Hun snakker aldri om alder aldrende alders hvile.

Snakker ikke om sneen som falt i fjor.

Ikke om korsryggen ryggskaden stolryggen. Heller.

Hun bortviser alle tanter. Puter og sjal. Vennligst.

Hun legger kabal. Åpenlyst.

Hun drikker sin vingårds vin uten å be om unnskyldning.

Hun snakker ikke om fortidens fordums forglemmegei.

Selv om hun lukter lavendel. Nettopp.

Hun presser en rose. Fordi.

Hendene taler om tilvær. Hatten om markens fioler.
Sjelen svinger som lys over landskap.
Håret er grått som en due.

Hun snakker om urnen i gresset uten å kle seg i sort.
Hun snakker om regnbuens farger herfra til fiolett.
Hun er ikke mett. Av dager. Ikke hun.

Astrid Hjertenæs Andersen, fra *Rosenbusken*, 1972

Oppgaver til diktet

1. Hvilket inntrykk får dere av den lille grå damen i fiolett?
2. Hvordan forholder kvinnen seg til sin egen alderdom?
3. Kjenner dere noen eldre mennesker som minner om henne?
4. Hvilke normer eller uskrevne regler gjelder for eldre folk i samfunnet vårt?
5. Den eldre damen er glad i farger og kanskje litt opprørsk. Kan dere finne noe fargerikt og opprørsk ved språket i diktet?
6. Når i livet tror dere det er viktigst å kunne bryte normene i samfunnet: Når man er ung, eller når man blir eldre?
7. Når i livet tror dere det er *enklest* å bryte med normene?